

200 bøkur í tvey ár

Stór framsýning av nýggjastu føroysku bókunum í Norðurlandahúsinum í komandi viku

Klokkan 15:00 komandi mikudag setur Sámal Petur í Grund, landsstýrismaður í mentamállum triðju bókasýningina undir heitinum »Lesið Føroyskt«. Sýningin verður eisini hildin í fjør og í fyrrárið.

Endamálið við hesi framsýning er fáa fáa føroyingar at lesa meira føroyskt, til tess at menna føroyskt mál. Framsýningin er opin til sunnudagin, tíðina Norðurlandahúsið er opið.

Mikudagin fer eisini stjórnin í Norðurlandahúsinum, Peter Turtshanninoff og landsbókavörðurin, Martin Næs at siga nøkur orð.

Hóast ringar tíðir, so eru umleið 200 bøkur komnar út seinastu tvey árin. Sýningin er fjølbroytt í bygnaði, tí ætlanin er, at bókin sjálf skal vera miðdepuln, vit savnast um, sigur ein at stigtakarunum, Jenny Lydersen.

– Víst verður í sjálvsögugum parti á virðisloðir og sømdargávur, ið latnar eru í Føroyum hetta tíðarskeiði. Eisini verður greitt frá verkum hjá teimum høvundum, ið eru innstillaðir til

Norðurlendsku Bókmentavirðisloðina fá og í fjør, sigur Jenny Lydersen.

Meðan framsýningin er opin verða vistur norðurlendskir filmir á stórskjiggi.

Norðurlendskar sjónvarpsstøðir og förlög hava staðið fyri upptøkunum og skrivað bókling um hvørt landið. Føroya Skúlabókgagnur hevur staðið fyri føroyska bóklinginum og hevur verið ráðgevi í samband við filmin. Grunnurin fer til várs at geva øll tey norðurlendsku landalæruføtini út á føroyskum, sigur Jenny Lydersen.

Fyrirreikararnir heita á skúlanæmingar og onnur, sum hava hug at síggja filmirnar, at boða Norðurlandahúsinum frá frammanundan, tí tað kunnu ikki vera meir enn fimti fólk í salinum í senn.

Føroysk bókaútgáva er serliga virkin tveir teir seinastu mánaðarnar av árinum. Hetta kemst av at jólasølan vignast væl. Enn halda fólk at ein bók er besta jólagávan. Men fælist verður á, at bøkur eru dýrar at keypa.

Jústinus

svarti deyði herjar í 1348, flýggjaði út á bygd. Fyri at stytta sær stundir sita tey og siga hvørjum øðrum søgur. Næstan á sama hátt sum í 1001 nátt. Søgurnar eru eggjandi ástarsøgur.

Gamli Landslæknin Hanus Debes Joensen hevur latið hetta kenda verk í føroyskan málbúna. Hanus Debes Joensen er ikki hvør sum helst, tá talan er um føroyskt mál.

Uttan at virka alt ov róandi, so er tað ein frágð at síggja hvussu væl bókin er týdd. Vakurt føroyskt mál ið prógvar at »antydningens kunst« eisini eigur pláss í okkara móðurmáli. Týðingin er einki annað enn eitt bragd, sum kann vera okkum gerandisskrivandi til fyrmyndar.

Fannir og tær 60 bókurnar

– Fyrsta bókin Fannir gav út var ein barnabók hjá Mariannu, Hetta hendi í 1978. Síðan hava vit hildið fram av áhuga øll árin. Allar bókurnar hjá Mariannu eru givnar út av okkara forlagið. Men eisini nógv aðrar. Vit hava givið

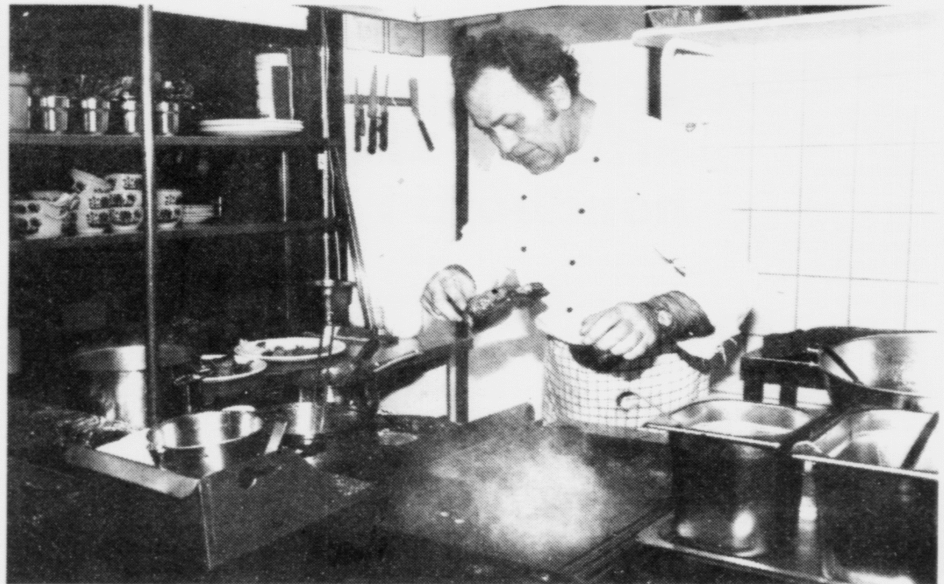
60 bøkur út síðan vit byrjaði. Her er talan um yrkingasøvn, skaldsøgur, ungdomsbøkur o.s.v., sigur Árni Dahl.

– Nógvir høvundar hava givið bøkur út hjá okkum. Bara fyri at nevna nakrar, Steinbjørn Jacobsen, Jóannes Nielsen, Martin Næs, D.P. Danielsen, sigur Árni Dahl.

– Vit hava lagt okkum eftir at lata ungar yrkjarar, sum enn ikki hava fingið nakað uppá prent, sleppa fram. Tað hevur stóran týðning, at teir fáa høvðið fyrst seg. Eitt nú havi eg góðar vónir til Oddfríð og Petur, sum geva fyrstu ferð út í dag, sigur Árni Dahl.

– Um ein bók verður væl seld ella ikki, vita vit ongantíð, tá vit geva bøkur út. Tíðin er einasti dómari sum er og úrslitið síggja vit ikki fyrr enn nakað er frálíðið, sigur Árni Dahl.

– Handritini tróta ikki, men trupult er at geva út av figgjargligum áðum. Á verandi figgjarglóg er jättanin til Mentunnargrunn Føroya Løgtings skerd munandi. Eg vóni at hetta verður broytt á komandi figgjarglóg, sigur Árni Dahl.

Eddi Leyni rokast í køpinum á Rio Bravo. Hann er borganin fyrri at búffarnir eru soleipis stókir sum fólk ynskja tað

Livandi tónleikur í Rio Bravo í miðbýnum í Havn:

Her fáast sevjumiklir og moyrir búffar

Miðbýurin hevur fingið eina restaurant, sum minnir um tey frægu uttanlands

Klokkan er farin av átta, tað er hóskvöld í hesi vikuni. Bleytir tónar og tutl frá fólk hóyrst kámt í tóninum uttanfyri restaurant Rio Bravo í Tórsgøtu. »Her kann ikki vera nakað fólk í kvöld,« hugsa vit. »Havnafólk er ikki úti og etur yrkakvöld.« Men

vit fáa annað at síggja. Uppi á hevdur einkensluna at verða skotin aftur til tíðina, tá neytadrongirnir gingu við revolvera í Pesos í salongunum, sum vit kenna so væl frá cowboyfilmunum. Júst sum ein slík er Rio Bravo.

Mouldi, sum rekur Rio

Bravo, tekur sjálvur í móti og han prátar, er skemtiligur á sínum hálvbrotna føroyski/tunesiska málið.

Hvørt einasta borð á Rio Bravo er upptikið, tá vit komu, tí seta vit okkum niður í stólarnar við barrina og bíða eftir tærni. Vit drekka okkurt leskiligt, meðan vit bíða.

Eg kundi ikki bara mæra at vita hvør át á restaurant eitt vanligt hóskvöld og gekk tí ein umveg á toilettið.

Í einum rúmi sótu nakrir

sjúkrasystranæmingar og hugnaðu sær. Tær eru um at verða lidnar við útbúgvingina, skuldu nú heima, tann næsta mánaðin, skriva uppgávu og síðan verða tær lidnar í februar.

Vit eitt annað borð sótu danskir tíðindamenn og fotografar. Teir hava vitjað oyggjar okkara í samband við forsætisráðharravitjanina.

Við eitt triðja borð sótu teir trígir landsrættardóm-

Framhald á síðu 14

Njáll spælir uppá urgu í løtuni hós og sunnukvöld

Mouldi og Unn frammanfyri barrini